

8. februar 1945.

Vi har fra flere hold mottatt den mest uforbeholdne tilslutning tilden livsholdning vi har antydnet tidligere. Men kritikken har også oppløftet sin røst mot oss. Vår karakteristikk av den gamle partipolitiske tredemølle falt ikke i flukt med godtfolks såkalte finere følelser, vi er for negative, det er så lett å kritisere osv. I denne forbindelse vil vi komme med noen få bemerkninger til en orientering, Vi er i den lykkelige situasjon ikke selv å representere noen politisk avskygning, og ligger for så vidt ikke under for noen politisk synkverving. Det er kampen mot overfallsmannen og hans politiske løpegutter, men først og fremst kampen for å sanere folkelegemet, for å hindre splittelsens giftbasiller i å få innpass og drive sin oppløsende virksomhet, som har kalt oss til vår gjerning. Det er så at vi har kritisert, ikke samfunnsbygget, men dettes svulstige utvekster, og da mener vi, når det gjennom kritikk er mulig å oppløfte Per og Pål's syn, klare det, gjøre det oppmerksom på sykdomsspirene hvis vekst bare kan bidra til å uthule samfunnslegemet, så er kritikken berettiget. Men har vi så selv noe positivt å framkomme med? - Til dette vil vi svare et ubetinget ja. Vel er ikke botemidlet vårt, det var overfallsmannen, riktignok ubevisst, som gav oss resepten, men derfor skal ingen hindre oss i å gjøre Per og Pål bekjent med dens innhold, og medisinen skal stadig utporsjoneres for å forebygge en tilbakevendelse til førkrigens politiske kaos. Vi har altså stillet den diagnose at samfunnet før led av splittelse av oppløsning, og sykdomsspirene var identisk med de mange politiske partier eller rettere sagt klikkformasjoner, anført av levebrødspolitikere eller sosiale kvakksalvere. Merkelig nok falt det i overfallsmannens lodd å å ordinere medisinen for overnevnte sykdom, oppløsningen. Botemidlet var radikalt: Samhold, men begrepet fikk en annen valør enn tidligere, nemlig: samhold = det å føle kollektivt, det er dette som framtidig må fylle folk-eånden, og da har vi et aldri sviktende grunnlag å bygge på. Derfor har vi erklært alle mørkemakter, alle destruktive krefter en iforsonlig og hellig krig, og iorkyner samholdets evangelium for å få godtfolk til å innse de fordeler som kleber ved denne tingenes orden, fo kun ved samhold kan landet bygges, og ikke ved oppløsningen av det nåverende fast sammensveisede solidaritetslegeme i de enkelte partipolitiske faktorer etter vårt lands befrielse.

DIREKTIVER TIL NORDMENN, UTGITT AV DEN NORSKE OVERKOMANDO I SAMRÅD MED DEN ALLIERTE OVERKOMANDO.

Den norske overkommando har sendt ut en veiledning til alle norske menn og kvinner om på hvilken måte hver enkelt kan hjelpe til i resten av frigjøringskampen. Vi gjengir her det første avsnitt :

Den fri presse. En særlig viktig oppfordring rettes til alle som arbeider med utgivelsen av de fri aviser :

Dere har tre oppgaver : å spre pålitelige nyheter, å spre direktiver og veiledninger og å forklare situasjonen ute og hjemme. Nyhetstjenesten og spredning av veiledning er av vital betydning, men glem ikke at kommentar er og forklaringer også er meget viktige.

De som arbeider med den fri pressen har et stort ansvar. Bare de som sitter inne med de beste opplysninger og vet å gjøre den beste bruk av dem er skikket for den oppgaven. Redaktørene og journalistene i den fri pressen leder for en stor del folkemeningen i sine distrikter. De legger nå grunnlaget for en ny, god, demokratisk presse.

Glem aldri at bare de kjente stemmene i London Radio vil gi de rette ordre og instruksjoner.

Til folk i sin alminnelighet sender vi denne opfordringen : Alle kan hjelpe til med å spre pålitelige opplysninger. Den fri pressen må ha så meget hjelp som mulig for å fortsette sitt gode arbeide.

Den tysk-kontrollerte pressen og kringkastingen vil bli brukt til å spre falske opplysninger og beskjeder når anledning byr seg. Det er derfor viktigere enn noengang før at alle nordmenn må få riktige og pålitelige nyheter i denne siste fase av krigen. I framfor alt må meldinger fra den norske og allierte overkommando nå fram til alle nordmenn.

Sett deg i forbindelse med pålitelige venner og bekjente og gi dem eksemplarer til videre utdeling. Husk at utdelingen i dag må skje med den største forsiktighet for ikke å sette Getstapo på sporet. Men vær klar over at distribusjonen av nyheter og veiledning i en akutt situasjon kan komme til å måtte skje mer åpent for at de skal bli kjent tidnok, f.eks. ved oppslag i trappeoppganger, venterom, offentlige befordringsmidler osv.

Nasistene vil utgi iler og iler falske instruksjoner i form av "illegale" aviser og på andre måter. Som regel er det lett å gjennomskue disse forfalskningene fordi innholdet er så tåpelig, men vær likevel på vakt. Les dem nøye igjennom, forsøk om mulig å sammenlikne dem med utsendingene fra London.

Dann lyttegrupper med venner som har et radioapparat til rådighet. Prøv og ordne dere slik at dere får med alle utsendingene ved å ta lyttingen i vakter. Skriv ned de viktigste begivenheter, mangfoldiggjør og del ut. Korte klare veiledninger er mer verdt enn krigsnyhetene, skjont det er også bra å ta med om mulig. Gjendriv alleffalske rykter eller andre provokasjoner fra nasihold så snart dere får kjennskap til de faktiske forhold. Skriv ned om meddelelsene kommer fra radioen eller fra en avis.

Husk at muntlig spredning av nyheter kan komme til kort. Tyskerne kan lett komme til å bruke denne måten til å spre falske rykter. Hvis du ønsker å spre kringkastingsmeldinger, må du være helt sikker på at de kommer fra en av de kjente stemmene over London Radio. Send dem da videre i skreven form:

Norsk arbeidskraft til Tyskland ? - En rekke yngre menn som ble tatt under stor-raziaen i høst, er ikke blitt løslatt etter at det er brakt på det rene at de ikke har arbeidet illegalt, men skal overføres til arbeide i Tyskland. Med den nåværende situasjon på arbeidsmarkedet er det klart at dette er et militært tiltak, som sikter på å lamme de norske hjemmestyrker. Det innskjerpes derfor på nytt at den ungdom som vil ta del i slutt-kampen for fedrelandet, må ligge unna slike steder hvor tilfeldige raziaer kan ventes, f.eks. kinoer og andre forlystelsessteder, sammenstimplinger, kører osv.

Vi retter en appell til alle fedre, mødre, søstre eller sønner : Når du vet, eller tror at en driver med "illegalt" arbeide, så ikke spør, kom ikke med formaninger. Men glem. Vedkommende er sikkert vel informert om hvordan han skal opptre. La derfor parolen være : Lukk øynene, glem det du vet, glem navn.

Fra H.L.

Borgervakten er blitt et stort nederlag for nasistene, og enkelte steder har de derfor søkt hjelp hos de tyske makthavere. Dette har skapt en del forvirring. Folk undskylder seg med at borgervakten er en liten sak som det ikke er verdt å gå i fengsel for. Borgervakten er ingen liten sak. Det er kanskje det viktigste middel til å demoralisere befolkningen med og bringe den under kontroll. Vi må regne med at det apparat som er bygd opp, vil bli brukt i en ganske annen utstrekning enn nå, i en situasjon da tyskerne vil sikre seg i mot uro blandt befolkningen. Der hvor folk har vendet seg til motstandslost å følge ordren om innkalling, vil det ikke

Med et rykk være lett å gi dem en ny innstilling. De aktive krefter kan kanskje gjøre det, men erfaringen viser at de mange som helst følger strømmen, vil troppe opp å marsjere som lydige gisler. I tillegg til dette kommer at borgervakten frigjør politistyrker til andre oppgaver.

Vi vil derfor igjen innskjerpe: Ingen møter til borgervakt selv om ordren kommer fra de tyske makthavere, og selv om disse setter et nytt navn på borgervakten. All kamp koster, hvis ikke var det ikke kamp. Men omkostningene blir minst når vi alle står sammen.

Vi innskjerper også at sabotasjekommandoene har fått ordre om ikke å ta hensyn til en eventuell borgervakt.

SABOTASJER:

31. jan. Kl. 6. Olrichs Gummi Service a/s, Schweigårdsgate 32. Kl. 7. Schenker og Co. a/s, Øvre Slots gate 18-20. Kl. 8. Mallingske Boktrykkeri a/s, Øvre Voll gate 13.

1. feb. Kl. 13. Stortinget. Kl. 20. Isbergs Bensindepot, Bogstadveien 72, (Ved Majorstuen Skole).

DET BRITISKE FOLKS VENNSKAP FOR DET NORSKE.

"BIRMINGHAM POST" om den norske utstilling og om Norges kamp. Birmingham-pressen har viet den norske utstilling i byen stor interesse. "Birmingham Post" som er et av de ledende organer i Midlanddistriktet, bragte et spaltelangt referat fra utstillingen og ledende redaksjonsartikkel om "Norges innsats". I denne heter det: "For ingen av de andre forenede nasjoner føler det britiske folk større vennskap enn for det norske. Vennskap kan imidlertid hverken være dypt eller varig hvis det ikke bygger på kunnskap. Hensikten med den norske utstillingen i Birmingham er å gjøre bedre kjent for Midland-befolkningen Norges liv i fredstid og dets innsats i krigen. De norske sjøfolks bedrifter er vel kjent i våre havnebyer og i 4 år har London vært det frie Norges hovedstad. Men i andre deler av landet, og særlig i Midlands, som har mindre med sjøen å gjøre har det ikke vært den samme anledning til å knytte forbindelser. Vi har derfor så meget større behov for en slik påmindelse som denne utstillingen gir. Ved åpningen i går talte statsråd Sven Nilsen om "Norges beskjedne innsats" i krigen. Det var norsk beskjedenhet ikke å kreve mer, for både moralsk og materielt har Norge gjort en innsats i krigen som berettiger både folket - og dets venner til å være stolte. Hitlers offensiv i vest begynte i virkeligheten med invasjonen av Norge den 9. april 1940. Det var total krig etter beste nasistiske oppskrifter - forberedt med forrederi i en hver form. Den norske nasjon var uungåelig forvirret, men den var ikke kuert. Den frembrakte den første quisling, men denne uverdige skikkelse har bare tjent til å understreke hans landsmenns frie og ukuelige ånd.

Stor-Brittania minnes ikke gjerne de to måneder krigen i Norge varte. Vi ilte med å komme Norge til hjelp, men med styrker som ikke holdt mål, med oppgaven og under omstendigheter som gjorde det overordentlig vanskelig. Men den kjennsgjerning at Norge holdt kampen mot den tyske makt gående i to måneder kan ikke glemmes. Det er en kjennsgjerning som skal huskes ikke bare med beundring men med takknemlighet som en betydelig innsats for de alliertes sak. Hitler regnet med en "wik-over" i Norge. Han gikk ut fra at selv om de ikke godtok Quisling, ville de nøye seg med en formell protest. Istedenfor kostet deres motstand Tyskland mellom 60-70 000 mann, mange krigsskip og transportskip - og to måneder."

Etter å ha nevnt Norges krigsinnsats etter at kampene i Norge var slutt og Konge og regjering var kommet til England for å fortsette kampen herfra - og særlig hva handelsflåten har betydd - skriver "Birmingham Post": "Ikke mange engelske er fullt klar over denne handelsflåtes store styrke og høye kvalitet.... Uhyre mengder av mat, olje og livsviktige forsyninger

er i disse 4 årene brakt over Atlanterhavet i norske skip bemannet med norske sjøfolk. Overmannet i slaget om Norge har nordmennene vært delaktig i triumfen i slaget om Atlanterhavet."

Verden i dag er spaltet i to ideologiske leire, På den ene side nasismen, den rendyrkede kultur- og rase-idiosynkrasi bygd på terror og vold. På den annen side demokratiet, nasismens antipode. Nasismens hensynsløse og brutale framferd, rendyrkede terrorkultur, har overalt utløst en storm av forakt, avsky og hat for hele nasismens vesen, og en tilsvarende varm sympatibølge overfor de makter som deltar i korstoget mot nasismen. Det er så og måtte være så. Det hel er en logisk konsekvens av utviklingen. Tre være dem som har påtatt seg den hellige oppgave å nøytralisere en slik militaristisk giftkultur på verdenslegemet. Vi er dem meget takk skyldig, og vi står i stor taknemlighetsgjeld til dem. Dette er et ugjendrivelig faktum. Men selv i dette forhold er det ikke noe som berettiger en ren tilbedelse av "de store gutta".

Den store oppgave som venter oss når vi har rystet nasiåket av oss, gi ikke rum for slikt. Den observante iakttager kan imidlertid ikke ha unngått å legge merke til merkelig fenomen, så meget merkeligere somdet samme fenomen på ingen måte kan være noen grobunn for passive vekster, nemlig en tendens til xenofili: Dyrkning av utlandet i betydningen, "de store gutta".

Det skal villig innrømmes at dette ragnarokk vi nå gjennomlever ikke er noen særlig inspirasjonskilde for en fast livsstil, det er lett å komme ut av balanse, å være seg selv nok. Men selv i dette ragnarokk, i dette satansveldets tid, må vi aldri glemme vårt opphav, at vi i siste instans dog er nordmenn, og at gjenreisningen av et nytt og lykkeligere Norge avhenger av oss selv, at vi finner fram til vårt sanne vesen, og at vi ikke rendyrker utlandets samfunnsugtes, selv om vi skulle være så heldige å få tak i et strå som vokste på "godset til en av de store gutta".

EN NY FOLKEVANDRING. (Fra News Chronicle.) Hva vil hende når nyhetene om Tyskland har kapitulert, når de 20 millioner mennesker som Hitler har flyttet gjennom Europa og lenket til sin krigsmaskin? En regner med mellom 7 og 9 millioner tvangsarbeidere i Tyskland, drevet sammen fra alle kante av Europa. UNRRA.-eksperter sier de ville være sikrere på tallet om de viste hvor mange russere som finnes innen Tysklands grenser. Omkring 2 mill av disse menn og kvinner i fengslet Tyskland er franske. Nærmere 2,5 mill tyske sivile, mest arbeidere, er blitt overflyttet av Hitler til andre deler av Europa. Disse kommer til å begynne å bevege seg mot strømmen, tilbake til Tyskland. Mange av de opplysninger som er kommet om tvangsforflytete befolkninger er kommet gjennom underjordiske kanaler og kan ikke kontrollere. Det ble i sin tid oppgitt at 90000 jugoslavere ble flyttet til Italia da Hitler og Mussolini erobret deres land, men de allierte armeer har ikke funnet dem til i dag. Noen er kanskje sendt til arbeide i Tyskland, andre kan ha rømt og sluttet seg til den jugoslaviske motstandsbevegelse. Det er forøvrig rapportert om jugoslavere i Norge. Mellom 200 - og 300 000 franskmenn, til dels hele familier, ble forflyttet fra Alsace - Lorraine og erstattet med tyskere. 60000 eller 70000 mennesker ble drevet fra italiensk Tirol til Østerrike og andre steder. Tsjekkere ble fordrevet fra Sudetland. Den polske nasjon er spredt over hele jordkloden - i Persia, Kenya, til og med i India. Russiske kvinner ble funnet i Normandie hvor de arbeidet som slaver for tyskerne. Omkring 20 % av de 20 mill. er sansynligvis kvinner, og mange har et og to års gamle barn. Disse løstrevne tall vil gi en anelse om et av de vanskeligste problemer etterkrigstiden vil bli på.